

Sygn. akt VII U 2174/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Teresa Ogrodnik;

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Sobczuk

po rozpoznaniu na rozprawie, w dniu 23 czerwca 2014 roku, w Lublinie

sprawy A. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową – na skutek odwołania A. D. od decyzji ZUS O/ w L.

z dnia 27 sierpnia 2014 r., (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala A. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, powstałej wskutek choroby zawodowej, na okres od dnia (...) roku.

VII U 2174/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 27.08.2014 r., (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w L., odmówił A. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, albowiem komisja lekarska Zakładu nie stwierdziła u wnioskodawczyni niezdolności do pracy (t. III, k. 19 akt ZUS).

A. D. odwołała się od powyższej decyzji wskazując,

że stwierdzona u niej choroba zawodowa w postaci(...) nie pozwala na wykonywanie zatrudnienia zgodnego z kwalifikacjami, tj. w zawodzie nauczyciela. Nadto ubezpieczona powołała się na schorzenia wynikające z jej ogólnego stanu zdrowia (k. 3-5 akt sprawy).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

A. D. urodziła się (...), legitymuje się wykształceniem wyższym w zawodzie nauczyciela i w tym zawodzie była zatrudniona

(od 05.02.1979 r. do 31.08.2013 r. i równolegle, na drugim etacie od 01.01.

1999 r. do 31.08.2000 r., a następnie także od 03.02.2014 r. do 27.06.2014 r.

na podstawie umowy okresowej – t. II, k. 8, 15 i v.; t. III, k. 8 akt ZUS).

Od 01.08.2013 r. ubezpieczona ma ustalone prawo do emerytury.

Decyzją z 14.04.2014 r.,(...), L. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny stwierdził u ubezpieczonej chorobę zawodową – (...), spowodowaną nadmiernym wysiłkiem głosowym, trwającym co najmniej 15 lat, (...)(t. IV, k. 2-3v. akt ZUS).

W dniu 02.07.2014 r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (t. III, k. 1-3v. akt ZUS), załączając do niego wspomnianą decyzję inspektora sanitarnego, a także szereg innych dokumentów, potwierdzających istnienie choroby zawodowej (zaświadczenie otolaryngologa oraz historię choroby z dwóch poradni tej specjalności, wyniki badań obrazowych. Organy orzecznictwa lekarskiego ZUS nie stwierdziły u badanej niezdolności do pracy w rozumieniu rentowym (k. 25 i v., 53-54 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej). Komisja lekarska, uzasadniając ostateczne rozstrzygnięcie w tym przedmiocie, nadmieniła, że choroba zawodowa, rozpoznana dopiero na emeryturze, pozwoliła na przepracowanie okresu wymaganego do świadczenia, a stopień nasilenia zmian w krtani nie jest znaczny (w postępowaniu odszkodowawczym stwierdzono 15% uszczerbku na zdrowiu, spowodowanego skutkami choroby zawodowej – t. IV, k. 7 i 11 akt ZUS).

W postępowaniu odwoławczym okoliczność istnienia u wnioskodawczyni niezdolności do pracy oraz ewentualnego związku tej niezdolności z chorobą zawodową została poddana ocenie biegłego laryngologa-foniatry.

Biegły, w oparciu o badanie podmiotowe oraz przedmiotowe – włącznie z obrazowaniem wideo-stroboskopowym – stwierdził, że istniejąca u badanej choroba zawodowa nie pozwala na dalsze wykonywanie wyuczonego zatrudnienia tak z przyczyn morfologicznych, jak i czynnościowych. (...). Zdaniem biegłego konieczne jest zatem ustalenie ubezpieczonej niezdolności do pracy na okres trzech lat od dnia wpływu wniosku rentowego (02.07.2014 r. – 02.07.2017 r.) w celu (...) (k. 14-15 a. s.).

Powyższa opinia w ocenie sądu umożliwia dostateczne ustalenie w zakresie spornej okoliczności, albowiem możliwe jest przesłedzenie, na jakich podstawach biegły oparł swój wniosek, a dedukcja ta odpowiada wymogom logiki. Ponadto, co godne odnotowania, biegły dysponował szerszymi możliwościami diagnostycznymi, aniżeli każdy z organów orzecznictwa lekarskiego ZUS (badania wideostroboskopowe).

Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Odwołanie okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U.

z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek choroby zawodowej, przysługuje renta z tego tytułu.

W odniesieniu do podstawowej, medycznej przesłanki tego świadczenia, zastosowanie (poprzez art. 17 ust. 1 powołanej ustawy) znajdują przepisy ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2015 r., poz. 748, dalej: „FUS”).

Niezdolną do pracy (art. 12 FUS) jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Art. 13 ust. 1 FUS, przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy, uwzględniać stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

A. D., wskutek nabytego w trakcie wieloletniej pracy nauczyciela (...), nie jest już w stanie wykonywać tego zawodu, co odpowiada wyżej wskazanym przesłankom do ustalenia częściowej niezdolności do pracy. Okolicznością niemal

notoryjną jest, że zatrudnienie, jakie ubezpieczona wykonywała, angażuje w przeważającej mierze narząd głosu, stanowiąc dla niego duże obciążenie. Przedstawiony przez biegłego, a zresztą odnotowany również przez organy orzecznictwa lekarskiego ZUS stan schorzenia tego narządu u ubezpieczonej ewidentnie koliduje z możliwością kontynuowania pracy nauczyciela.

W ocenie sądu – przeciwnie do zważenia komisji lekarskiej – nie jest tutaj (przy uwzględnieniu specyfiki pracy nauczyciela) wymagane istnienie naruszenia sprawności narządu głosu w jakimś ściśle określonym stopniu (nie jest zresztą jasne, jaki, zdaniem komisji, miałby to być stopień). Należy raczej skłaniać się do wniosku, że tego rodzaju choroba, jak wykryta u wnioskodawczyni, ze swej istoty uniemożliwia dalsze wykonywanie zawodu nauczyciela, a sytuacje przeciwnie występować mogą wyjątkowo.

Zupełnie irrelevantne oraz logicznie wadliwe z punktu widzenia oceny aktualnej zdolności A. D. do pracy było również zważenie komisji, zgodnie z którym choroba zawodowa, rozpoznana dopiero na emeryturze, pozwoliła ubezpieczonej na wypracowanie stażu niezbędnego do nabycia tamtego świadczenia. Okoliczność ta w ocenie sądu nie wykluczała pozytywnego ustalenia co do spornej przesłanki, przy czym zaznaczyć należy, że ryzyka emerytalne i rentowe, jakkolwiek różne, to nie eliminują się wzajemnie, o czym świadczy chociażby to, że – niezależnie od określonych zasad, związanych

z wypłatą świadczeń – brak przecież zakazu pracy na emeryturze.

Wszystko to prowadzi do wniosku o wadliwości zaskarżonej decyzji i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji, poprzez ustalenie A. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, na okres od(...) – w zgodzie z art. 13 ust 2 (okres niezdolności nie dłuższy niż 5 lat, przy widokach odzyskania sprawności) art. 100 ust. 1 (powstanie świadczenia z chwilą spełnienia się jego wszystkich przesłanek) oraz art. 59 ust. 1 (okresowość świadczenia rentowego zależnie do rodzaju stwierdzonej niezdolności FUS).

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2, orzeczono, jak w wyroku.